

Stary Sącz
(Woj. Małopolskie)

**Kościół pw.
św. Elżbiety Węgierskiej**

S. CASIMIRUS

S. STEPHANUS.

S. IOANNES NEP

S. MARTINUS

S. ADALBERTUS.

S. MICHAEL.

S. IOSEPHUS.

S. IOANNES BAP.

S. STANISLAUS

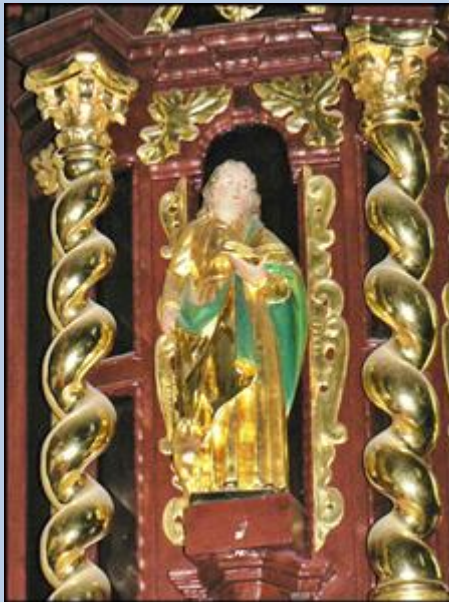
S. NICOLAUS.

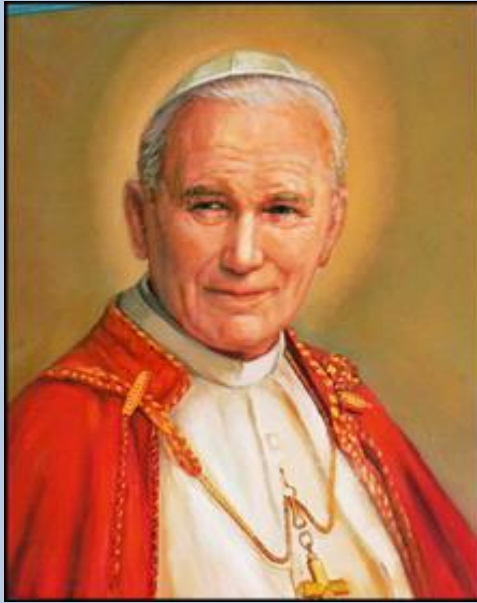

S. PHILIPP. NER

S. LAURENTIUS

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY W STARYM SĄCZU.

Obecny kościół parafialny pod wezwaniem św. Elżbiety, zbudowany został najprawdopodobniej za zbliżeniem bł. Kingi na przełomie XII i XIV wieku. W roku 1644 został on bardzo uszkodzony przez pożar. Odrestaurował go klasztor PP. Klaryszek ok. 1649 roku. Ślad herbów Sreńskich i monogramów – królowi Anny Lipskiej widoczne na zwornikach w prezbiterium. – Wieża, zbudowana w czasie „potopu” szwedzkiego, odbudowano w roku 1687. – W roku 1755 nauczcił kościół drugi wielki pożar, po którym odrestaurowano go znowu w pierwszej połowie XIX wieku.

Wnętrze kościoła.

Prezbiterium gólciebie, zamknięte wielobocznie. – Ołtarz główny późnobarokowy, z obrazem św. Elżbiety z XIX wieku i drewnianymi figurami świętych Apostół Pawła i Pawła o dużej wartości artystycznej.

Nawa główna – barokowa z czterema ołtarzami:

1. Ołtarz Niepokalanej Poczęcia Matki Bożej, wczesnobarokowy, z pięknym obrazem Matki Boskiej, szkoły „sudeckiej”. – W predelli – Zwiastowanie N.M.P., w retabulum – figury św. Rozalii i św. Barbary.
2. Ołtarz Matki Boskiej Rozłancowej, późnobarokowy, z obrazem srebrnym Matki Bożej i figurami św. Joachima i św. Józefa. W zworniku obraz Najświę. Serca Jezusowego. Na ścianie obok tego ołtarza – piękny obraz św. Anny Samotrzeczej pochodzący według znawców z XVI wieku.
3. Ołtarz św. Waleriego, barokowy – z artystycznym obrazem tegoż świętego. W zworniku św. Florian. W predelli – cud świętego Waleriego. W nawie św. Anna Samotrzecza.
4. Ołtarz Matki Boskiej Bolesnej – barokowy. – W zworniku Przemienienie Pańskie.

U góry – tęczą z XVIII w. z Chrystusem Ukrzyżowanym i dwoma figurami: M.B. Bolesnej i św. Jana – o wyjątkowej wartości artystycznej. Tęcza, ambona, późnobarokowy chór pochodzą z drugiej połowy XVIII w. – Organy z roku 1679. Chrzcielnica późnorenansansowa. – Na ścianach i sklepieniu fragmenty polichromii z drugiej połowy XVII w.

Pod chórem – zabytkowe, jedyno w swoim rodzaju stalle, a przed nimi nowe ławki.

Kaplica południowa – z XVIII wieku, a w niej bł. Kingi z XVIII wieku – ołtarz. W ołtarzu obraz bł. Kingi i Bolesława Wstydliwego składających ślub czystości. Obraz pochodzi z 1757 roku. – Na sklepieniu freski z XVII-XVIII w.

Kaplica północna – z XVIII wieku, odnowiona w 1967 r. według projektu inż. W. Popławskiego. Wewnątrz artystyczna figura P. Józusa przy stopniu z roku ok. 1700-go, umieszczona na kamiennym cokole.

Druga kaplica północna – przerobiona z dawniej zakrystii – z kamiennym ołtarzem P. Józusa Ukrzyżowanego.

Aktualna zakrystia – pochodzi z pierwszej połowy XX wieku.

W latach 1959–1963 kościół został odmalowany według planów prof. J.E. Dulkiewicza przez art. p. Gadomskiego z Krakowa.

Wszystkie ołtarze, ambona, chór, stalle, tęczą i chrzcielnicą zostały odnowione i zachowane przez artystów-konserwatorów: Zofię i Zdzisława Rowalskich oraz Józefa Strojnego z Krakowa.

TURYSTO! KOŚCIÓŁ TO DOM BOŻY!

Zwiedzaj go z powagą i szacunkiem należnym miejscu świętemu!

zdjęcia: Jan Nitecki

zdjęcia w czerwonej obwódce zapożyczono z:

http://www.wstarymsaczu.pl/wp-content/uploads/2013/03/Ko%C5%9Bci%C3%B3%C5%82_%C5%9Aw_El%C5%BCiety-1024x679.jpg

http://www.irart.pl/galerie/Sadeczczyzna/StarySac/IMG_4562.jpg

<http://images.polskaniezwykla.pl/user/original/532651.jpg>